Utorak, 19.02.2013.g.

Moleći ovih dana molitvu Križnog puta dragog fra Slavka Barbarića, koji je

u te svoje molitve stavio i DJEVICU MARIJU, kao suotkupiteljicu svijeta

po trpljenju kojeg je prošla prateći SVOGA SINA ISUSA NA

KRIŽNOM PUTU, "naletio" sam na nekoliko riječi, rečenica koje su me

"oborile s nogu".

Duboko su mi došle u srce. U ono moje iscijeljeno srce od ranog

djetinjstva, kada sam imao 4 godine, kada me majka ostavila.

Nikada zbog toga nisam imao prema svojoj majci neko osuđivanje, a

kamoli mržnju, mada me moja okolina kako sam rastao, SADA ZNAM

DA JE TO BIO ZLI PREKO LJUDI KOJI SU ME OKRUŽIVALI,

stalno nagovarala da zbog toga osuđujem moju majku.

Kao, to ni jedna majka ne bi učinila koja voli svoje dijete, to nije prava

majka, ona te ne voli, itd…

Danas znam da je u tim trenucima, kada me ostavljala, I MOJOJ

MAJCI MAČ BOLI PROBO SRCE.

Znam sigurno jer smo danas, već nekoliko godina, nakon silnih godina

razdvojenosti, zajedno.

I JUČER SAM JOJ POSLIJE MISE IŠAO

U POSJETU PA SAM JU ZAGRLIO I

REKAO JOJ DA JOJ NOSIM DIO SVETE

MISE, DA JOJ BOG DADNE DIO SVETE

MISE.

A ONA SE RADOSNO NASMIJALA I

ČVRSTO ME ZAGRLILA.

TO JE MOJA MAJKA.

Ali, kako sam doživio obraćenje, uvijek sam se pitao pa kako to da ja

prema svojoj majci ne osjećam nikakvo osuđivanje. Cijeli svoj život.

Pa trebao sam biti ranjen duboko jer sam bio ostavljen, kao i mnogi za

koje sam čuo ili o kojima sam čitao. A nisam se tako osjećao.

Onda sam opet razmišljao o tome da je to možda još negdje duboko u

meni i da će jednog dana "isplivati" na površinu. Da sam možda to ja u

dubokoj napuštenosti potisno sve duboko, duboko u svoje srce i dušu pa

će jednog dana i taj dio mene doživjeti iscjeljenje.

No, ja nisam osjećao nikakve rane u sebi

koje bi tražile iscjeljenje.

Dapače, uvijek mi se u srcu pojavila radost kada god bi se sjetio ili vidio

svoju majku.

Osjećao sam da u tome svemu još "ima nečega" ali nisam mogao

spoznati što.

I onda su me neki dan "udarile" dvije rečenice iz molitve koju je na

trinaestoj postaji Križnog puta dragi fra Slavko Barbarić uputio

PRESVETOJ DJEVICI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI:

"BUDI MAJKA NAPUŠTENOJ DJECI. I

NEKA TAKVIH VIŠE NE BUDE."

O Bože, pa to je to! SUZE SU MI

KRENULE...

U tim trenucima kada me moja majka ostavljala, radi životnih prilika u

kojima se tada našla, JA SAM DOBIO DRUGU MAJKU, NEBESKU

MAJČICU, DJEVICU MARIJU.

ONA JE TADA POSTALA MAJKA JOŠ

JEDNOM NAPUŠTENOM DJETETU.

MENI. I ZBOG TOGA JA NI U JEDNOM

TRENUTKU SVOGA ŽIVOTA, BAŠ ONAKO

SNAŽNO I JAKO, NISAM OSJEĆAO

NEDOSTATAK MAJKE I MAJČINSKE

LJUBAVI.

Bilo je sigurno trenutaka kada sam fizički vidio drugu djecu i mlade kako

su u fizičkom kontaktu sa svojim majkama, kako one o njima brinu,

razgovaraju.

No, ja u tim trenucima nikad nisam osjetio nikakav jal i mržnju prema

njima, nikakvu ogorčenost i mržnju prema svojoj majci što me ostavila i

što nije sa mnom.

Sada znam i zašto.

MOJE SRCE NIJE BILO RANJENO NI NEISCJELJENO TIM ČINOM

MOJE MAJKE. JER JE ODMAH NA NJEZINO MJESTO DOŠLA

MOJA NEBESKA MAJČICA

(…suze…)

ONA NIJE DOZVOLILA DA SE NJEZINO NAPUŠTENO DIJETE

OSJEĆA NAPUŠTENO, BEZ MAJKE.

ZAOGRNULA ME ***(…suze…)*** SVOJIM PLAŠTOM LJUBAVI I JA SAM

OPET BIO LJUBLJENO DIJETE, LJUBLJENI SIN

(… suze… suze… HVALA TI MOJA NEBESKA MAJČICA…)

KAKO JE TO LIJEPO… KAKO JE TO JEDNOSTAVNO… IMATI, A

DA NI NE ZNAŠ, NEBESKU MAJČICU. NE ONAKO U FIZIČKOM

SMISLU, NEGO TAMO GDJE JE OSJEĆAJ MAJKE I NJEZINE

LJUBAVI NAJPOTREBNIJI, U SVOJEM SRCU.

A JA SAM TO IMAO, CIJELI SVOJ ŽIVOT.

JA NIKAD NISAM BIO OSTAVLJENO DIJETE, MADA SU TO

MNOGI MISLILI I MNOGI SU ME SAŽALJEVALI…

O NE, JA SAM IMAO ONO ŠTO MNOGI NISU IMALI ***(… suze…)***

NEBESKU MAJČICU.

I ZATO SAM JA UVIJEK BIO RADOSNO I VESELO DIJETE,

TAKVIM SU ME SVI OPISIVALI.

IMAO SAM MAJKU, ONU, KOJA JE

MAJKA SVOJ NAPUŠTENOJ DJECI.

PRESVETU DJEVICU MARIJU, NAŠU

NEBESKU MAJČICU.

O PREDRAGA DJEVICE, MOJA NEBESKA

MAJČICE *… suze…* **MOLIM TE IZ SVOG**

ČISTOG I RADOSNOG SRCA KOJE SI TI

TAKVIM UČINILA I SAČUVALA, BUDI

MAJKA SVOJ NAPUŠTENOJ DJECI KAO

ŠTO SI BILA I MENI!

BUDI U NJIHOVIM SRCIMA KAO ŠTO SI

BILA I U MOM SRCU!

…plačem li… plačem… to si ti bila Majčice,

stalno u mom srcu…

BESKRAJNA TI HVALA PREDRAGI MOJ

GOSPODINE BOŽE, OČE, ŠTO SI NAM

OSMISLIO I STVORIO NAŠU NEBESKU

MAJČICU, DJEVICU MARIJU!

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE OČE, STVORITELJU, U VIJEKE.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE ISUSE KRISTE, SINE BOŽJI,

OTKUPITELJU, U VIJEKE.

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU I

TJEŠITELJU, U VIJEKE.

ČAST I SLAVA TEBI PREDRAGA NAŠA NEBESKA MAJČICE,

DJEVICE MARIJO.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU, KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.